

Kris De Baerdemacker

studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Gent bij Godfried-Willem Raes. Zijn eerste werken componeerde hij voor de player piano waarvoor hij enkele tientallen studies heeft bedacht. Ze werden met succes uitgevoerd op festivals in België, Nederland, Polen, Frankrijk, Litouwen, ... door het M&M ensemble van de Logos Foundation.

Later begon hij zich ook toe te leggen op instrumentale muziek en maakte diverse composities voor solisten en ensembles. Ondermeer het Nadar ensemble, het Spectra ensemble, het Collectief, het Nationaal Orkest van België, het Gents Universitair Orkest, Artis Dulcedo, Kalès Guitar Quartet, en vele anderen speelden zijn werk. De muziek van Kris De Baerdemacker viel te horen op verscheidene podia als het Internationaal Orgelfestival Gent (2003), De Nieuwe Reeks (2006), Klarafestival Dendermonde (2006), Week van de Hedendaagse muziek Gent (2007, 2008), het Transit Festival (2008). In 2006 werd hij met zijn eerste orkestwerk 'Blending' geselecteerd voor het Tactus Young Composers' Forum en hij kreeg hiervoor een laureatenprijs toegekend. Verscheidene opnames van zijn werken zijn intussen verschenen op CD.

(Rainer Maria Rilke (Praag, 4 december 1875 – Montreux, 29 december 1926) was een van de belangrijkste lyrische dichters in de Duitse taal. Daarnaast schreef hij verhalen, een roman, opstellen over kunst en cultuur en ook maakte hij talrijke vertalingen, onder andere uit het Frans naar het Duits, van literaire werken en van lyriek. Zijn omvangrijke briefwisselingen vormen een belangrijk deel van zijn literaire nalatenschap.)

Danielle Baas

Belge d'origine amsteldamoise, née en 1958, Danielle Baas étudie à l'Académie de Musique de Jette et poursuit sa formation au Conservatoire Royal de Bruxelles.

Elle est lauréate de plusieurs prix internationaux de composition.

Elle fonde en 2001 l'Ensemble Mikrokosmos à géométrie variable dont l'objectif est de promouvoir la création d'oeuvres belges. Prix Fuga 2004.

De 2005 à 2008, elle fonde et organise à Berchem-Sainte-Agathe un festival annuel de musique belge intitulé 'Festival Emergence'.

SoundArt Radio au Royaume-Uni consacrera une émission à ses œuvres en 2010.

En 2010, elle organise le concert international 'Sur les traces de Chopin et Liszt' par le Trio Européen Elisabeth Deletaille, Bruno Ispiola et André Grignard, répertoire de Femmes du monde, qui remporte un énorme succès, et est repris en Russie en 2011 et pour partie en Argentine. Symphonic Project en France consacrera une émission à ses œuvres de musique de chambre.

Directrice artistique du Festival Osmose à Evere depuis 2015.

Prix Fuga 2015 à titre personnel.

Directrice artistique de l'Heure Musicale à Molenbeek-Saint-Jean depuis mai 2021.

Présidente de l'Union des Compositeurs Belges depuis fin 2023.

Belgische van Nederlandse origine.

Ze studeerde aan de Muziekacademie van Jette en vervolgt nu haar opleiding aan het CRBruxelles. In 1997 won ze de vierde prijs op het *Internationaal Concours voor Compositie* in de V.S. alsook een compositiewedstrijd voor beiaard Albany Carillon International competition.

Ondanks de geannuleerde wedstrijd ACB USA , vroeg niettemin een Zwitserse muziekuitgeverij haar werk voor gitaarsolo te mogen uitgeven.

In 2003 werd *Oppression*, haar werk voor pianosolo weerhouden voor een uitvoering in Pekin en de Braziliaanse gitarist Arnaldo Freire bestelde haar een werk voor gitaar en strijkkorps.

Verschillende musici voeren haar werk uit in België, Frankrijk, Italië, Bosnië, Spanje, Duitsland, Nederland, Tunesië, Brazilië, China, V.S.

In 2001 sticht Danielle Baas het mobiel Ensemble Mikrokosmos met als doel creaties en verspreiding van Belgische muziek in het buitenland.

Als artistiek directeur opteert ze voor een programmatie die het contact tussen het groot publiek en de componist bevordert.

Voorzitter van de Unie van Belgische Componisten end 2023.

Bernard Genon

Enseignant et auteur bruxellois né en 1965, il a été mis en musique par divers compositeurs (Eric Fusillier, Nicolas de la Villemarque et Danielle Baas), certains de ses textes ont été l'objet de publication (L'Arbre à plume) et de mise en scène (Académie de musique d'Evere).

Raoul De Smet

werd geboren op 27 oktober 1936 in Borgerhout. Hij studeerde Romaanse filologie en muziekgeschiedenis aan de Katholieke Universiteit te Leuven. Hierna volgde hij een specialisatiejaar als beursstudent in Madrid en Salamanca. Vier jaar was hij werkzaam in Tunesië als lesgever; hij doceerde tot 1996 Spaans aan de Katholieke Vlaamse Hogeschool te Antwerpen. Zijn muzikale basisopleiding (solfège, harmonie, piano) genoot hij aan de Muziekacademie van Deurne. Afgezien van deze opleiding was hij als musicus autodidact, tot hij vanaf 1966 compositie ging studeren bij Lucien Goethals en Louis De Meester aan het IPEM te Gent, bij August Verbesselt te Antwerpen en bij Ton de Leeuw te Amsterdam. Door zelfstudie van theoretische werken (Schönberg, Krenek, Koechlin, Messiaen, e.a.) en van partituren, en door het beluisteren van allerlei genres heeft hij een persoonlijke taal ontwikkeld.

In 1972 nam De Smet deel aan de Ferienkurse für Neue Musik te Darmstadt, waar twee van zijn werken werden uitgevoerd. Hij woonde tevens de Gaudeamus-dagen bij in Bilthoven. In 1976 nam hij deel aan het American Seminar te Salzburg over Contemporary American Music. In 1977 vertegenwoordigde hij het IPEM op het Colloquium Musica/Sintesi in het kader van de Biënnale van Venetië.

Van 1974 tot 1994 organiseerde Raoul De Smet te Antwerpen de Orphische Avonden, concerten voor eigentijdse (vooral Vlaamse) kamermuziek te Antwerpen. Tussen 1980 en 1984 was hij lid van de Raad van Bestuur van het Centrum voor Muziek te Leuven. Tussen 1983 en 1993 programmeerde De Smet concerten van eigentijdse kamermuziek in de Foyer van de Stadsschouwburg (Antwerpen). In 1976, 1985 en 1990 organiseerde hij Elektronische Muziekdagen in het ICC en deSingel. In 1981 startte hij de E.M.-reeks, een uitgave in facsimile van kamermuziek van Vlaamse componisten. In 1987 stichtte hij de Orpheus-Prijs, een Tweejaarlijks Internationaal Concours voor de interpretatie van eigentijdse kamermuziek. Sinds 1999 organiseert hij het "Belgian Chocolates" festival.

Charles Pierre Baudelaire (Parijs, 9 april 1821 – aldaar, 31 augustus 1867) was een Frans dichter en kunstcriticus. Zijn bekendste dichtbundel is *Les Fleurs du mal*.

Raoul De Smet apprend seul les bases du solfège et du piano en lisant des partitions avant de commencer à étudier les techniques de composition.

En 1966, il suit les cours de Louis De Meester et de Lucien Goethals à l'I.P.E.M. de Gand, et en 1970, le cours d'analyse d'Auguste Verbesselt.

Il étudie également la composition avec Ton De Leeuw.

En 1972, il se rend à Darmstadt (Allemagne) pour assister aux "Ferienkurse".

Tout en se consacrant à la composition, il organise entre 1974 et 1994, les 'Orphische Avonden' qui proposent des concerts de musique de chambre contemporaine.

En 1987 il crée un concours biennal international pour la nouvelle musique de chambre : le Prix Orpheus.

Raoul De Smet a signé environ nonante œuvres; des œuvres pour orchestre, mais également des compositions combinant de diverses façons toutes sortes d'instruments. Il a aussi écrit deux opéras de chambre et de la musique électronique.

Il reçut le Prix Fuga de l'Union des Compositeurs Belges en 1996.

Pieter Schuermans

Componist Pieter Schuermans leerde het métier bij Luc Van Hove bij wie hij in 1995 een eerste prijs compositie behaalde aan het Lemmensinstituut. Hij schreef talloze composities voor de meest uiteenlopende bezettingen, vaak in opdracht van vrienden musici of ensembles. In de zomer van 1998 werd hij wereldwijd geselecteerd voor de vermaarde cursus van Creative Dance Artists Trust in Wakefield in Groot-Brittannië, een cursus waarin het interactief samenwerken tussen acht choreografen en acht componisten tot het uiterste gedreven wordt.

Met zijn werk “*Per Flauto e Chitarra*” won hij in 2000 de Prijs van de Provincie Vlaams-Brabant.

Pieter Schuermans behaalde ook eerste prijzen dwarsfluit, contrabas en kamermuziek aan het Lemmensinstituut. Van 2000 tot 2003 was hij als contrabassist vast verbonden aan het Collegium Instrumentale Brugense.

Als fluitist musicert hij voornamelijk in kamermuziek-verband. Hij is docent schriftuur aan het Lemmensinstituut alsook leraar dwarsfluit, contrabas en instrumentaal ensemble aan de muziekacademie van Tessenderlo.

Reeds lang verdiept hij zich in de interactie tussen muziek en beweging. Dit resulteerde o.a. in het werk “*Compositie voor Blokfluitenkwartet, Percussie en Jongleur*” dat hij samen met zijn broer en jongleur, Toon Schuermans, maakte. De broers ontvingen hiervoor de Tech-Art prijs 2001.

In de schoot van het Orpheus Instituut maakte hij een scriptie over artistieke interactie en de eindvoorstelling “*Looking Through Eardrums*”. Deze voorstelling, die in nauw samenwerkingsverband tot stand kwam met France Perpète, dans en choreografie, met opnieuw zijn broer en hemzelf, toerde door België en was te zien op de buitenlandse podia.

Pieter Schuermans richtte hiervoor zijn eigen ensemble op: eaRis company.

Le compositeur Pieter Schuermans a appris l'art de Luc Van Hove, où il a obtenu un premier prix de composition à l'Institut Lemmens en 1995. Il a écrit d'innombrables compositions pour une grande variété d'ensembles, souvent commandées par des amis, des musiciens ou des ensembles. À l'été 1998, il a été sélectionné dans le monde entier pour le cours renommé du Creative Dance Artists Trust à Wakefield en Grande-Bretagne, un cours qui repousse les limites de la collaboration interactive entre huit chorégraphes et huit compositeurs.

En 2000, il a remporté le prix de la province du Brabant flamand pour son œuvre « *Per Flauto e Chitarra* ».

Pieter Schuermans a également obtenu les premiers prix de flûte, contrebasse et musique de chambre à l'Institut Lemmens. De 2000 à 2003, il était bassiste permanent au Collegium Instrumentale Brugense.

Flûtiste, il joue principalement de la musique de chambre. Il est professeur d'écriture à l'Institut Lemmens et professeur de flûte, contrebasse et ensemble instrumental à l'académie de musique de Tessenderlo.

Il s'est longtemps plongé dans l'interaction entre la musique et le mouvement. Cela a abouti, entre autres, à l'ouvrage « *Composition pour quatuor de flûtes à bec, percussions et jongleur* » qu'il a réalisé avec son frère et jongleur, Toon Schuermans. Les frères ont reçu le prix Tech-Art 2001 pour cela.

Dans le giron de l'Institut Orphée, il a fait une thèse sur l'interaction artistique et la performance finale "Regard à travers les tympans". Cette production, développée en étroite collaboration avec France Perpète, danse et chorégraphie, avec son frère et lui-même, a fait une tournée en Belgique et a été montrée sur les scènes étrangères. Pour cela, Pieter Schuermans a fondé son propre ensemble: la compagnie eaRis.

Johan Sluys

behaalde een Licentie in de klassieke filologie aan de KULeuven, een Eerste Prijs piano en kamermuziek en een meestergraad in de schriftuur aan het KMCBrussel en een master in compositie aan het CRMons (Cl. Ledoux).

Met zijn werken won hij de prijs voor compositie van de Provincie Vlaams-Brabant (2002) en de driejaarlijkse wedstrijd voor compositie "Jef Van Hoof" (2016).

Johan Sluys a obtenu une Licence en Philologie Classique de la KULeuven, un Premier Prix de Piano et de Musique de Chambre et un Master en Ecriture du CRBruxelles et un Master en Composition du CRMons (Cl. Ledoux).

Ses oeuvres lui ont valu le prix de composition de la Province du Brabant flamand (2002) et le concours triennal de composition « Jef Van Hoof » (2016).

Eduard Douwes Dekker (Amsterdam, 2 maart 1820 – Ingelheim am Rhein, 19 februari 1887) was een Nederlandse auteur en bestuursbeamte. Hij is vooral bekend vanwege zijn roman *Max Havelaar, of De koffij-verilingen der Nederlandsche Handel-Maatschappij*, die in 1860 verscheen onder het pseudoniem Multatuli (Latijn voor 'ik heb veel (leed) gedragen'). Hij schreef ook toneelstukken, pamfletten - soms in briefvorm - en aforismen.

Sarah Wéry

a commencé à aborder la musique à travers le violoncelle et l'improvisation. A 18 ans, elle se rend en Allemagne pour suivre le compositeur Hubert Bergmann pendant quelques mois, et prend alors la décision de se consacrer pleinement à la musique.

Elle étudie ensuite à Liège, dans la classe de composition de Michel Fourgon, où elle commence à développer son propre langage musical à travers ces questionnements : Comment faire cohabiter des éléments les plus hétérogènes possible ou comment éclater tout en gardant une fluidité et en s'adressant directement à l'auditeur. Elle commence alors à utiliser la série dodécaphonique comme macro et micro structure.

Sarah Wéry begon muziek te benaderen via de cello en improvisatie. Op 18-jarige leeftijd ging ze naar Duitsland om de componist Hubert Bergmann een paar maanden te volgen, en nam toen de beslissing om zich volledig aan de muziek te wijden.

Daarna studeerde ze in Luik, in de compositieklas van Michel Fourgon, waar ze haar eigen muzikale taal begon te ontwikkelen door middel van deze vragen: hoe de meest heterogene elementen mogelijk samen te brengen of hoe te exploderen met behoud van vloeibaarheid en de luisteraar rechtstreeks aan te spreken. Daarna begint ze de dodecafonische reeks te gebruiken als macro- en microstructuur.

David Baltuch

Après des études en académie de musique bruxelloise, David Baltuch poursuit sa formation musicale au Conservatoire Royal de Bruxelles et y obtient les Premiers Prix en solfège, piano, musique de chambre, harmonie écrite, contrepoint, fugue et direction d'orchestre ainsi que les Diplômes Supérieurs de solfège spécialisation et musique de chambre. Poursuivant ensuite ses études à Paris (École Normale Alfred Cortot), il y obtient un diplôme de direction d'orchestre. Enfin, David Baltuch a réalisé un doctorat à la Birmingham City University sur le phénomène de la direction d'orchestre.

Grieks-Latijnse humaniora's en studies in de Muziekacademie te Jette leiden David Baltuch naar het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel waar hij het Finale Certificaat behaalt voor analyse, lezen en transpositie, muziekgeschiedenis en orkestratie, de Eerste Prijzen notenleer, piano, kamermuziek, harmonie, contrapunt, fuga en orkestbegeleiding met daarop de Hogere Diploma's notenleer en kamermuziek.

Hij bekwaamt zich bij Meester Eduardo del Pueyo voor piano en bij Marcel Quinet voor muzikaal schriftuur.

Na verscheidene scholing in begeleiding wordt David Baltuch als Kunst Directeur en Dirigent uitgenodigd voor meerdere orkeststages (Eastbourne (Engeland), Farcennes, Fléron, Marchin en Namen (België), Sint-Petersburg (Rusland)).

Hij heeft tevens verschillende internationale stages gevuld (Benjamin Zander (Engeland) en Dominique Rouits (Frankrijk)).

David Baltuch heeft de lessen gevuld - en het diploma behaald - van koorbegeleiding met Peter Broadbent (Engeland) en orkestbegeleiding met Dominique Rouits aan "l'Ecole Normale de Paris".

Naast optreden in concerten en recitals in België, Luxemburg, Spanje, de Verenigde Staten, Frankrijk, Israël, Palma van Majorka, Roemenië, Rusland, het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland, naast deelnames in opnames van meerdere cd's, werd David Baltuch eveneens auteur zowel van verschillende transcripties als van vocale, instrumentale en orkestrale stukken.

Marc-Henri Cykiert

Né à Liège en 1957, Marc-Henri Cykiert a commencé à jouer la guitare à treize ans, a étudié la musique électronique au Centre de Recherches Musicales de Wallonie avec Frederic Nyst et la musique brésilienne avec José Barrense-Dias.

En 1979, il suit les cours du GIT (Guitar Institute of Technology) à Los Angeles.

De 1980 à 1986, de retour en Belgique, il étudie la composition et l'orchestration avec le compositeur américain Frederic Rzewski et Philippe Boesmans au Conservatoire de Liège. Il a écrit pour plusieurs musiciens et ensembles, notamment: Michael Guttman, Frederic Rzewski, Suzanna Klintcharova, Steve Houben & Strings, Arriaga String Quartet, Costas Cotsiolis, José Barrense-Dias, Cecile Broche, Luc Tooten, Weber Iago, Camerata Romeu String Orchestra, Katerina Verbovskaya, Bobby Mitchell.

Avec Frederic Rzewski et Michaël Guttman, il a enregistré un CD de ses compositions pour violon et piano 'Capriccio Hassidico'. Deux autres CD pour piano solo : '2 for Peace' avec Weber Iago, et 'Katerina Verbovskaya plays Marc-Henri Cykiert'.

Ses compositions ont été jouées en Belgique, France, Hollande, Allemagne, Danemark, U.S.A., Cuba et Chine.

A Marc CHAGALL

J'ai écrit cette composition peu de temps après la mort du peintre, en 1985, à la mémoire de Marc CHAGALL, que j'aimais beaucoup.

J'ai toujours admiré les artistes, les poètes et les philosophes qui arrivent à exprimer des émotions, des idées, des concepts complexes en utilisant un langage simple, à la portée de tous.

Comme Chagall avec ses personnages nostalgiques et colorés qui semblent flotter dans l'espace, j'ai créé un ensemble de petites scènes mélodiques, tonales mais sans la grammaire de la tonalité, issues d'un folklore imaginaire, avec une influence de la musique juive et russe. C'est la couleur du fond qui lie le tout, dans une spirale étiolée de souvenirs, de personnages fantastiques et de vécu, avec en filigrane son poème:

« Seul est le mien le pays qui se trouve dans mon âme. J'y entre sans passeport ».

Patrick Dheur

Patrick Dheur est l'un des pianistes belges les plus réputés au monde. Il développe sa créativité à travers les multiples facettes de l'art musical. Sa carrière de pianiste de concert a démarré à la fin de ses études au Conservatoire Royal de Liège (Belgique), sa ville natale. Il a remporté de nombreux concours et distinctions internationaux, notamment le premier prix du concours Szymanowski. Les États-Unis occupent une position très précoce dans ses activités. Sélectionné par Leon Fleisher au Peabody Conservatory de Baltimore, il y séjourne plusieurs fois et donne de nombreux concerts, dont un remarquable début de récital au Lincoln Center de New York.

Il est soliste de renommée internationale avec de nombreux orchestres (le Scottish Chamber Orchestra, les Moscow Soloists avec Yuri Bashmet, l'Orchestre National de Belgique, les Orchestres Philharmoniques de Liège, Grenoble, Hong Kong, Jérusalem, Caraca, le Springfield Symphony, le Norfolk Symphony, l'Orchestre G. Enesco de Bucarest, Wiener Sinfonietta, La Camerata de Lausanne avec Pierre Amoyal, l'Orchestre Royal de Chambre de Wallonie, entre autres).

Parallèlement, sa discographie est en croissance et son catalogue comprend plus de vingt CD.

Il est régulièrement invité comme juré lors de grandes compétitions internationales. Il est responsable du musée Grétry à Liège.

Patrick Dheur est connu pour son attachement à la culture musicale de la ville de Liège. La musique pour piano complète de César Franck (3 Cds) en est un bon exemple. On peut également ajouter sa vocation à mise en valeur des chefs-d'œuvre de compositeurs liégeois. Nommé par la Fédération Wallonie-Bruxelles de Belgique, chargé de mission pour les commémorations du bicentenaire de la mort du compositeur André-Modeste Grétry, il découvre le manuscrit original non publié et non créé de l'opéra «L'Officier de la Fortune» datant de 1770, et réalise l'étude et l'adaptation pour permettre une première exécution par l'Opéra Royal de Liège.

Patrick Dheur est également un compositeur et écrivain talentueux et publié.

Sa production en tant que compositeur comprend une trentaine d'opus (œuvres symphoniques pour piano, musique de chambre, concertos, cantates, mélodies,...).

L'œuvre littéraire de Patrick Dheur «La musique au bout des doigts», publiée aux éditions Luc Pire a été récemment traduite en chinois, à l'appui de ses tournées asiatiques.

Sa saison 2016 l'amène en Italie, en Norvège, en France et aux États-Unis pour une tournée avec en clé de voûte, un concert au Carnegie Hall à New York le 16 novembre.

Patrick Dheur is een van de beroemdste Belgische pianisten ter wereld. Hij ontwikkelt voortdurend zijn creativiteit in alle mogelijke aspecten van het muziekgebeuren. Zijn loopbaan als concertpianist begon reeds bij het afsluiten van zijn studie aan het Koninklijk Conservatorium van Luik, zijn geboortestad. Hij heeft talloze internationale wedstrijden en prijzen gewonnen, waaronder de eerste prijs in de Szymanowski-wedstrijd. De Verenigde Staten nemen bij deze activiteiten reeds zeer vroeg een prominente plaats in.

Hij werd geselecteerd door Leon Fleisher aan het Peabody Conservatory in Baltimore, verbleef er meerdere malen en gaf in de States vele concerten, waaronder een opmerkelijk debuutrecital in het Lincoln Center in New York.

Als bekend internationaal solist werkte hij samen met vele orkesten waaronder: het Scottish Chamber Orchestra, de Moscow Soloists met Yuri Bashmet, het Nationaal Orkest van België, de Filharmonische Orkesten van Luik, Grenoble, Hong Kong, Jeruzalem, Caracas, Springfield Symphony, Norfolk Symphony, Orchestra G. Enescu (Boekarest), Wiener Sinfonietta, Camerata van Lausanne met Pierre Amoyal, het Koninklijk Kamerorkest van Wallonië, enz. enz.

Tegelijkertijd groeit zijn discografie en bevat zijn catalogus meer dan twintig cd's.

Hij wordt regelmatig uitgenodigd als jurylid bij grote internationale wedstrijden. Hij is verantwoordelijk voor het Grétry-museum in Luik.

Patrick Dheur staat bekend om zijn inzet voor de Luikse muziekcultuur. De complete pianomuziek van César Franck (3 cd's) is een goed voorbeeld. We kunnen ook zijn roeping vermelden om de meesterwerken van Luikse componisten voor het voetlicht te brengen. Door de Franse Gemeenschap van België (Fédération Wallonie-Bruxelles) werd hij aangesteld als projectmanager voor de herdenking van de tweehonderdste verjaardag van de dood van de componist André Modeste Grétry, en ontdekte hij het ongepubliceerde originele manuscript van de nog niet creëerde opera "De officier van Fortuna" daterend uit 1770. Hij is nu bezig met de bewerking ervan en met de voorbereidingen van een eerste uitvoering door de Koninklijke Opera van Luik.

Patrick Dheur is ook een getalenteerde, veelvuldig uitgegeven componist en auteur. Zijn productie als componist omvat dertig opusnummers: (symfonisch oeuvre, werken voor piano, kamermuziek, concerto's, cantates, kunstliederen, ...). Patrick Dheur's literaire werk "Music at your fingertips", uitgegeven door Luc Pire, is onlangs vertaald in het Chinees, ter ondersteuning van zijn Aziatische tours.

In 2016 brachten zijn concertactiviteiten hem ondermeer naar Italië, Noorwegen, Frankrijk en de Verenigde Staten voor een keystone-tour en een concert in Carnegie Hall in New York op 16 november.

Béatrice Libert

Depuis l'enfance, Béatrice Libert est fascinée par le monde du langage et l'empire des mots qu'elle a découverts dans la pharmacie familiale amaytoise où elle apprit à lire. Et le vocabulaire de la pharmacopée exerça son pouvoir sur sa sensibilité. Peu à peu, la découverte de la littérature et, singulièrement, de la poésie réveilla le charme et alimenta la nécessité.

Après une carrière dans l'enseignement en tant que professeur de français et de théâtre, elle se consacre désormais à la peinture, à l'écriture et dirige deux collections aux éditions Couleur Livres.

Elle a publié des recueils de poèmes, des essais littéraires et pédagogiques, des récits, des nouvelles, des proses poétiques, un roman et des ouvrages en collections pour la jeunesse.

Elle a cosigné plusieurs livres d'artistes et collaboré à des expositions et spectacles. Critique de poésie, elle a consacré quelques études à l'œuvre du poète et romancier français Jean Joubert.

Elle a également fondé le Festival des Arts à Cointe (Liège), qui a lieu chaque année, le dimanche et le lundi de Pentecôte. www.cointe.org

En 2017, elle a reçu le titre de Citoyenne d'honneur de la Ville de Liège.

Née à Amay-sur-Meuse, Béatrice Libert vit en Wallonie.

Le prix littéraire du Parlement de la Fédération Wallonie-Bruxelles 2023 a été décerné à Béatrice Libert pour son recueil *Comme un livre ouvert à la croisée des doutes*, paru aux éditions Signum et écrit en regard de photographies de Laurence Toussaint. Le jury a salué un « superbe objet livre mais aussi des poèmes dont la concision fait résonner un monde intérieur d'une grande richesse ».

In 2003 heeft David Baltuch, aan het hoofd van het "Black Sea Philharmonic", een dubbele cd tewerkgesteld met de Amerikaanse pianist James Raphael. Deze cd werd geselecteerd en uitgezonden op Radio Vaticaan.

Tenslotte is David Baltuch Kunstdirecteur van het koor "La Vallée", het kinderkoor "La Petite Vallée", het symphonisch orkest "La Domenica" en kunst co-directeur van het "Orchestre à Cordes" te Nijvel.